

adngaleria

c/ Mallorca, 205

08036 Barcelona

T. (+34) 93 451 0064

info@adngaleria.com

www.adngaleria.com

Hac Vinent

Accidente

2024

Accidente es una exposición instalativa y performática que reivindica los cuerpos discapacitados como cuerpos accidentados, placenteros, deseables, deseantes, monstruosos y bellos. Pone en tensión el espacio y la normatividad capacitista, señalando las contradicciones entre accesibilidad y deseo de gozar. Esta propuesta subvierte el relato hegemónico que señala a les discas como sujetos pasivos, asexuados y dóciles, tomando el placer como forma de resistencia y como reclamo de la identidad y del orgullo disca. Cuestiona la falta de accesibilidad con distintas propuestas que modifican el recorrido habitual de acceso a la exposición y la forma de interactuar con ella.

Accidente is an installation and performative exhibition that claims disabled bodies as accidental, pleasurable, desirable, desiring, monstrous and beautiful bodies. It puts in tension the space and the capacitative normativity, pointing out the contradictions between accessibility and the desire to enjoy. This proposal subverts the hegemonic narrative that points to discas as passive, asexual and docile subjects, taking pleasure as a form of resistance and as a claim of identity and pride. It questions the lack of accessibility with different proposals that modify the usual route of access to the exhibition and the way of interacting with it.



Accidente

2024

Installation: sculpture with vibrators, 2 videos monocanal without sound.

Variable and adaptable dimensions.

Video 1: 10'46"

Video 2: 01'30"

Unique piece



Accidente

2024

Installation: sculpture with vibrators, 2 videos monocal without sound.

Variable and adaptable dimensions.

Video 1: 10'46"

Video 2 01'30"

Unique piece.



My voice touches you

2024

Video installation

100 x 200 cm.

Ed. 5 + 1 AP

(Con cuidado)

2023

(Con cuidado) is a research and artistic project based on the identity of the artist Hac Vinent as a deaf and disabled. Through this proposal, Vinent wants to subvert the ableist and paternalistic vision that categorized the disabled subject as retrieved, complacent, isolated, endearing, inhibited, submissive, inoffensive, and without political and sex-affective agency.

The exhibition is conceived as an imaginary world centered around the idea of a disabled band, understanding the concept of a band as a group of people coordinated on the basis of a common struggle, capable of disrupting the established order and regenerating scenarios. It is a call to action and to the self-recognition of the disabled, which immerses us in a dream-like conjuration and invites us to an encounter. In this encounter, desire, restlessness, provocation, rage, intuition, tenderness, play, fantasy and fear coexist between the real and the fictitious. An encounter in which one travels with care. With care because the disabled can feel the danger in a tangible way on them. With care because there is a need for collective self-care. And, above all, because disabled people feel that their time has come. With care because they are now part of a group that has started a countdown to take action.

Through subtitles, sculptural elements, sound, voice, and images, the artist presents speculative and essayistic fiction. Each element contains different interpretations that allow us to break with the idea of an absolute truth. Error, misunderstandings, and confusion are shown and are related to the artist's experience as a deaf person in the audio-centered ableist reality. The limits of perception are tested, making it difficult to assimilate everything that happens and also tensing what happens inside and outside the exhibition space.



(Con cuidado)

2023

Installation: 1 video, 5 framed prints, 3 wallpapers, 3 backpacks with countdown stopwatch, 1 ceramic sculpture and straw.

Variable dimensions.

Unique piece

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



Si nos temiesen

2023

Print on 3mm. forex, aluminium frame, museum glass and wallpaper.

70 x 50 cm.

Edition of 3 + 1 AP

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



Los subtítulos no saben si gritas de rabia o de placer

2023

Print on 3mm. forex, aluminium frame and wallpaper.

140 x 10 cm.

Edition of 3 + 1 AP

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



¿Podrás atrapar al conejo blanco?

2023

Glazed ceramic sculpture.

44 x 25 x 25 cm.

Series of 3 + 1 AP unique pieces

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



¿Dónde estabas?

2023

2 prints on 3mm. forex, hair, aluminium frame amb museum glass.

75 x 58 cm.

Edition of 3 + 1 AP

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



¿Te gusta mi voz?

2023

Print on 3mm. forex, aluminium frame, museum glass and wallpaper.

40 x 40 cm.

Edition of 3 + 1 AP

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



Voy a leerte los labios

2023

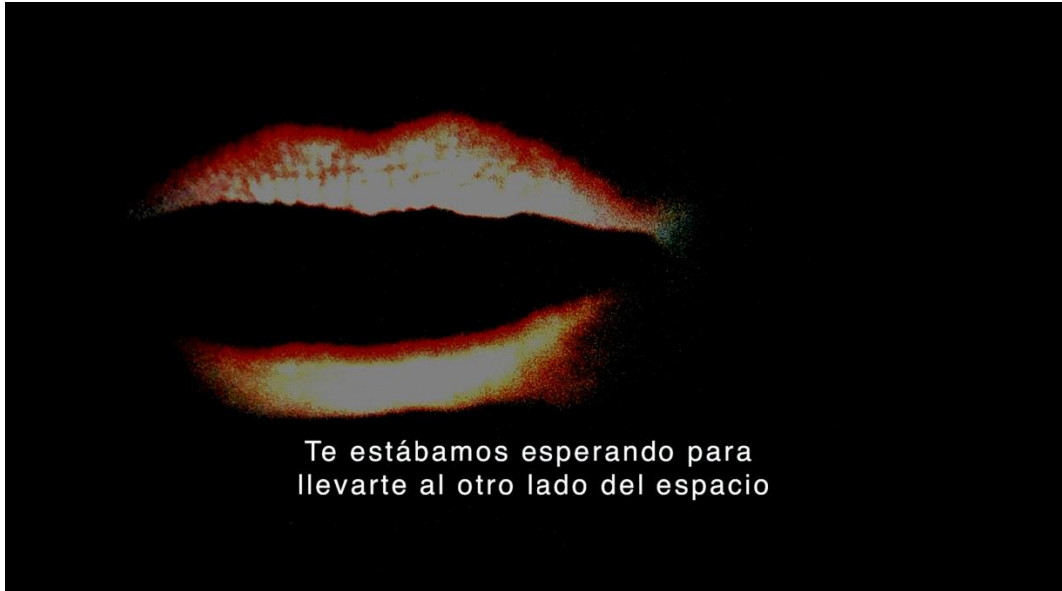
Print on 3mm. forex, aluminium frame amb museum glass.

30 x 40 cm.

Edition of 3 + 1 AP

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



(Con cuidado)

2023

Video.

9' 39"

Edition of 5 + 1 AP

La prótesis que dirigió al órgano contra sí mismo

2020

The prosthesis that directed the organ against itself focuses on the identity construction of the body assigned as disabled. The project, influenced by crip-queer theory, is approached from the artist's political position as a deaf person and their dependence on non-biological instruments for oral communication, such as hearing aids and subtitles. Through this proposal, the artist establishes a personal and political reading of prostheses, which function as instruments that adapt the body to a standard norm governed by neoliberal and ableist logic, which dictates which bodies are valid, effective, and functional for capitalism, and which are not. With this installation, the adapter role of prostheses is questioned, and a series of pieces are created to speculate on the invention of other artificial organs and extensions that disrupt the usual interdependent relationships between prostheses and the body.

La prótesis que dirigió al órgano contra sí mismo pone el foco de interés en la construcción indentitaria del cuerpo asignado como discapacidad. El proyecto, atravesado por la teoría crip-queer, se aborda desde el posicionamiento político del artista como persona sorda y su dependencia de instrumentos no biológicos para la comunicación oral, como las prótesis auditivas y los subtítulos. A través de esta propuesta el artista establece una lectura personal y política de las prótesis, que funcionan como instrumentos que adaptan el cuerpo a una normativa estándar regida por la lógica neoliberal y capacitista, que dicta qué cuerpos son válidos, eficaces y funcionales para el capitalismo frente a los que no lo son. Con esta instalación se cuestiona el rol adaptador de las prótesis y crea una serie de piezas que especulan con la invención de otros órganos artificiales y extensiones que dinamitan las relaciones de interdependencia habituales entre las prótesis y el cuerpo.

La prótesis que dirigió al órgano contra sí mismo posa el focus d'interès en la construcció indentitaria del cos assignat com a discapacitat. El projecte, travessat per la teoria crip-queer, s'aborda des del posicionament polític de l'artista com a persona sorda i la seva dependència d'instruments no biològics per a la comunicació oral, com les pròtesis auditives i els subtítols. A través d'aquesta proposta l'artista estableix una lectura personal i política de les pròtesis, que funcionen com a instruments que adapten el cos a una normativa estàndard regida per la lògica neoliberal i capacitista, que dicta quins cossos són vàlids, eficaços i funcionals per al capitalisme enfront dels quals no ho són. Amb d'aquesta instal·lació es qüestiona aquest rol adaptador de les pròtesis i crea una sèrie de peces que especulen amb la invenció d'altres òrgans artificials i extensions que dinamiten les relacions d'interdependència habituals entre les pròtesis i el cos.

c/ Mallorca, 205

08036 Barcelona

T. (+34) 93 451 0064

info@adngaleria.com

www.adngaleria.com



La prótesis que dirigió al órgano contra sí mismo

2020

Glazed ceramic, latex, polyurethane foam, plaster, aluminium, wrought iron and resin. HD video, double channel, color, sound, 10 min 57s in loop. HD video, single channel, color, 10 min 57s in loop.

Sound track in loop.

Variable dimensions

Unique piece



La prótesis que dirigió al órgano contra sí mismo

2020

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



La prótesis que dirigió al órgano contra sí mismo

2020



La prótesis que dirigió al órgano contra sí mismo

2020

adngaleria

c/ Mallorca, 205

08036 Barcelona

T. (+34) 93 451 0064

info@adngaleria.com

www.adngaleria.com



La prótesis que dirigió al órgano contra sí mismo

2020

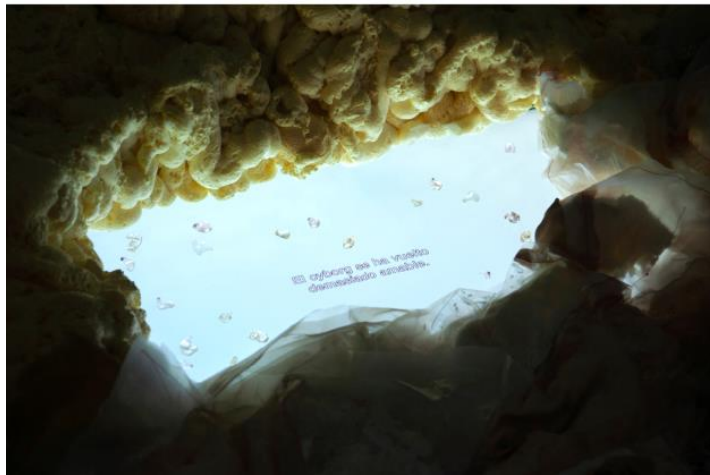
Hi ha una xarxa immensa

2020

This project stems from the appropriation of science fiction movie subtitles from different eras. The decontextualized subtitles and their distortion allow the artist to generate a narrative intersected by crip-queer theory. This speculation about other realities, bodies, and imaginaries enables a diversion from prevailing norms. The proposal takes shape in an immersive space where subtitles, intelligible voices, and other pieces blend together, creating a science fiction environment where the organic and bionic merge, and binary notions of ability and disability, presented as political fictions, dissolve.

Este proyecto parte de la apropiación de subtítulos de películas de ciencia ficción de diferentes épocas. Los subtítulos descontextualizados y su tergiversación permiten a la artista generar un relato atravesado por la teoría crip-queer. Se especula así sobre otras realidades, cuerpos e imaginarios que permiten desviar la atención sobre las normas imperantes. La propuesta toma forma en el espacio inmersivo donde subtítulos, voces inteligibles y otras piezas se mezclan, creando un entorno de ciencia ficción donde lo orgánico y lo biológico se funde, y las nociones binarias de capacidad y discapacidad, presentadas como ficciones políticas, se diluyen.

Aquest projecte parteix de l'apropiació de subtítols de pel·lícules de ciència-ficció de diferents èpoques. Els subtítols descontextualitzats i la seva tergiversació permeten a l'artista generar un relat travessat per la teoria crip-queer. S'especula així sobre altres realitats, cossos i imaginaris que permeten desviar l'atenció sobre les normes imperants. La proposta pren forma com un espai immersiu on subtítols, veus intel·ligibles i altres peces es barregen, creant un entorn de ciència-ficció on el orgànic i el biònic es fon, i les nocions binàries de capacitat i de discapacitat, presentades com a ficcions polítiques, es dilueixen.



Hi ha una xarxa immensa

2020

Glazed ceramic, latex, fabric, polyurethane foam, aluminium, resin and other materials. Video HD, monochannel, color, 5' 23" in loop. Video HD, monochannel, color, 20' 43" in loop. Soundtrack, 5' 23" in loop.

Variable dimensions

Unique piece

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



Hi ha una xarxa immensa

2020

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



Hi ha una xarxa immensa

2020

Hard persistence

2020

Hard Persistence presents a work of autobiographical fiction intersected by crip-queer theory, starting from the artist's relationship with hearing aids, sound, voice, music, and dance from their perspective as a deaf person. The narrative follows a fragmented logic through subtitles that move from one video to another and revolves around the complexity of the hyper-technologized deaf subject's hearing. Through this piece, the idea is speculated that when a person receives a prosthesis, they cease to identify themselves as purely biological organisms, becoming a hybrid being that escapes the essentialist idea of a closed identity. This piece experiments with the notion of the cyborg and with what is or is not human, as well as the political and material consequences of this conception.

Hard persistence presenta una ficción de carácter autobiográfico atravesada por la teoría crip-queer que parte de la relación de la artista con las prótesis auditivas, el sonido, la voz, la música y el baile desde su perspectiva como persona sorda. El relato sigue una lógica fragmentaria a través de subtítulos que pasan de un video a otro, y se articula alrededor de la complejidad de la audición del sujeto sordo hipertecnologizado. A través de esta pieza se especula con la idea que cuando una persona recibe una prótesis deja de identificarse como un organismo puramente biológico, convirtiéndose en un ser híbrido que escapa de la idea esencialista de una identidad cerrada. Se experimenta así con la noción del cibernético, y con la noción de lo que es o no es humano y las consecuencias políticas y materiales de esta concepción.

Hard persistence presenta una ficció de caràcter autobiogràfic travessada per la teoria crip-queer que parteix de la relació de l'artista amb les pròtesis auditives, el so, la veu, la música i el ball des de la seva perspectiva com a persona sorda. El relat segueix una lògica fragmentària a través de subtítols que passen d'un vídeo a un altre, i s'articula al voltant la complexitat de l'audició del subjecte sord hipertecnologitzat. A través d'aquesta peça s'especula amb la idea que quan una persona rep una pròtesi deixa d'identificar-se com un organisme purament biològic, convertint-se en un ésser híbrid que escapa de la idea essencialista d'una identitat tancada. S'experimenta així amb la noció del cibernètic, i amb la noció del que és o no és humà i les conseqüències polítiques i materials d'aquesta concepció.



Hard persistence

2020

HD video, triple channel, color, sound, 17' 23" loop. Enamelled iron structures.

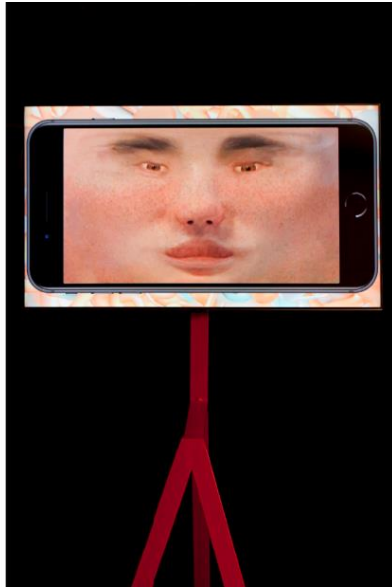
285 x 120 x 150 cm. each structure.

Videos: edition of 5 + 1 AP.

Installation: unique piece

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



Hard persistence

2020

Protocol 6

2020

Political fiction about the spread of a virus that will affect the global population, causing physical and sensory malformations, and generating a totally diverse new society with people who are currently designated as disabled. Far from seeing this virus as an imminent catastrophe, this project proposes it as an opportunity to think about other possible realities. Protocol 6 aims to function as a hidden interconnection system to generate a huge affective network through which to imagine ways of living based on other conceptions of the body not yet experienced.

Ficció política sobre la propagació de un virus que afectarà a la població mundial, provocando malformaciones físicas y sensoriales, y generando una nueva sociedad totalmente diversa, con personas como las que hoy en día se designan discapacitadas. Lejos de ver este virus como una catástrofe inminente, este proyecto lo plantea como una oportunidad para pensar otras realidades posibles. Protocolo 6 quiere funciona como un sistema de interconexión oculto para generar una enorme red afectiva a través de la cual imaginar maneras de vivir basadas en otras concepciones del cuerpo no experimentadas hasta ahora.

Ficció política sobre la propagació d'un virus que afectarà la població mundial, provocant malformacions físiques i sensorials, i generant una nova societat totalment diversa, amb persones com a les que avui dia es designen discapacitades. Lluny de veure aquest virus com una catàstrofe imminent, aquest projecte el planteja com una oportunitat per a pensar altres realitats possibles. Protocol 6 vol funciona com un sistema d'interconnexió ocult per generar una enorme xarxa afectiva a través de la qual imaginar maneres de viure basades en altres concepcions del cos no experimentades fins ara.



Protocol 6

2020

Video installation, triple channel and performance.

18' 37"

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



Protocol 6

2020

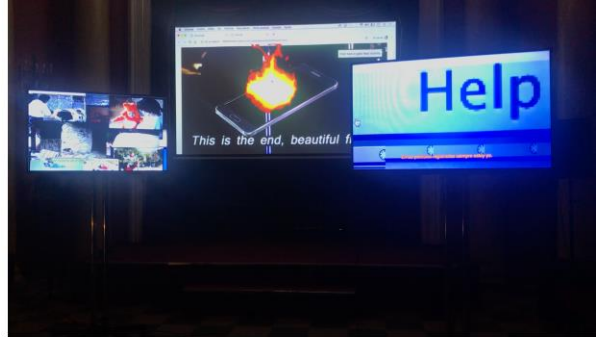
Error Code: 502 Proxy Error

2018

Autobiographical narration, with dystopian and science fiction nuances, that investigates the body and subjectivity as entities that produce and are produced in the context of the virtual era and social networks. The piece combines materials from family archives with others appropriated from the internet: Facebook screenshots, YouTube videos, virus alerts, Instagram stories, and online published articles. "Error Code: 502 Proxy Error" explores these new media from a critical and seemingly casual subjective perspective, appropriating the same content acceleration format to which we are accustomed. The piece thus approaches the notion of the screen, the global circulation of images, and the idea of a dystopian present/future where everything is image without flesh.

Narración autobiográfica, con tintes distópicos y de ciencia ficción, que investiga el cuerpo y la subjetividad como entidades que producen y son producidas en el contexto de la era virtual y las redes sociales. La obra combina materiales de archivo familiar con otros apropiados de Internet: pantallazos de Facebook, videos de YouTube, avisos de virus, historias de Instagram y artículos publicados en línea. "Error Code: 502 Proxy Error" explora estos nuevos medios desde una visión subjetiva crítica y aparentemente desenfadada, apropiándose del mismo formato de aceleración de contenidos a los cuales estamos acostumbradas. La pieza se acerca así a la noción de pantalla, a la circulación global de imágenes y a la idea de un presente/futuro distópico donde todo es imagen sin carne.

Narració autobiogràfica, amb tints distòpics i de ciència-ficció, que investiga el cos i la subjectivitat com a entitats que produeixen i són produïdes en el context de l'era virtual i les xarxes socials. L'obra combina materials d'arxiu familiar amb d'altres apropiats d'Internet: captures de pantalla de Facebook, vídeos de YouTube, avisos de virus, històries d'Instagram i articles publicats en línia. "Error Code: 502 Proxy Error" explora aquests nous mitjans des d'una visió subjectiva crítica i aparentment desenfadada, apropiant-se del mateix format d'acceleració de continguts als quals estem acostumades. La peça s'acosta així a la noció de pantalla, a la circulació global d'imatges i a la idea d'un present/futur distòpic on tot és imatge sense carn.



Error Code: 502 Proxy Error

2018

Performance. Live reading and web video session of approximately 18 minutes.

Your phone is a cop

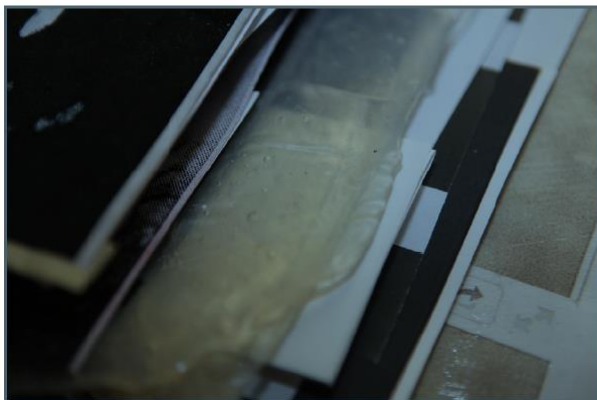
2018 – 2019

“Your phone is a cop” és un projecte que parteix de l’apropiació d’imatges i textos extrets de diferents mitjans digitals que són resignificats mitjançant un altre mitjà de (re)producció i distribució: la fotocòpia. El projecte proposa una nova mirada a les formes de producció física a través de la fotocòpia per a contrarestar el ritme frenètic de producció de continguts de l’era virtual en la qual estem immerses, que dificulta una reflexió pausada respecte a aquests. Així mateix, indaga en la idea de la fotocòpia com un medi físic de distribució subversiva pràcticament obsolet, però que històricament ha servit per a articular lluites socials mitjançant formats com el full volant o el fanzine, fomentant el pensament crític col·lectiu fora dels nous espais d’immediatesa virtual. Aquesta proposta posa en el centre com les imatges i els textos que circulen són produïts, distribuïts i consumits en el marc d’un capitalisme visual i tecnològic en el qual la informació no flueix en el buit, sinó que es presenta en un marc polític i tecnològic de control que, encara identificar-se amb la idea del progrés, segueix supeditat a relacions de poder.

El projecte es materialitza com un assaig visual i d’experimentació formal format per múltiples fragments variables que es resignifiquen en cada posada en escena. El contingut d’aquests fragments posa l’accent en la pròpia idea del mitjà tecnològic, i construeixen un relat per capes de caràcter polièdric entorn dels mecanismes de control de les noves tecnologies i la seva incursió en el context actual, buscant així una certa tensió entre el contingut dels mateixos i el format mitjançant el qual són produïts.

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



Your phone is a cop

2018 – 2019

Fotocòpia sobre paper, làtex, silicona i estructura de ferro alçada.

Un altre especial de

2018

Mitjançant aquest projecte proposo una revisió del cinema quinquí, un cinema que reflecteix el submón de zones marginals durant la Transició Espanyola. Busco maneres de reiventat davant aquest contingut cinematogràfic, al qual no tinc accés de manera completa per la meua condició com a persona sorda. Les seves pel·lícules no existeixen

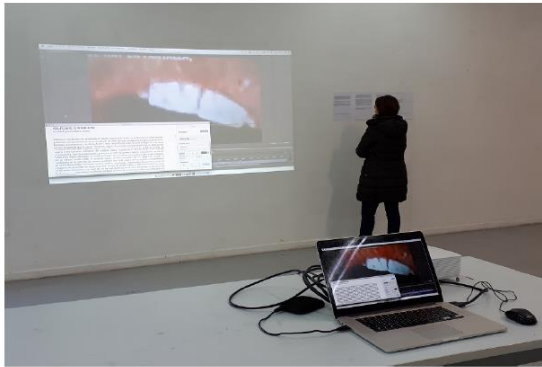
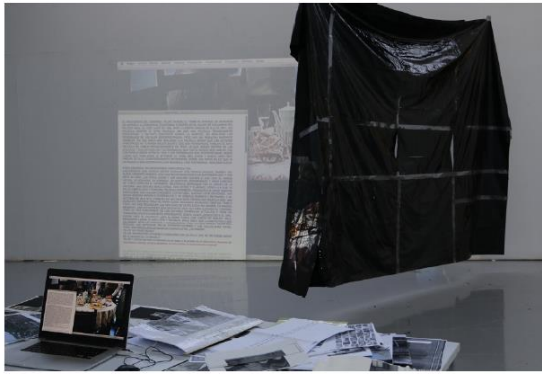
amb subtítols i, per aquesta raó, tot allò que està lligat als diàlegs se m'escapa: el que percebo dels seus arguments són els seus residus. "Un altre especial de" planteja

la producció d'un altre especial de cinema quinquí que fuig del format purament cinematogràfic i s'enfoca des d'una perspectiva performativa, procesual, física i fragmentada.

Produeixo el meu propi especial de cinema quinquí a través de la navegació per fòrums sobre aquest cinema, la revisió de la memòria històrica, l'experimentació formal amb la conversió del format audiovisual a la imatge fixa sense so, els subtítols ficcionats, el karaoke subtítulat de les bandes sonores de les pel·lícules i les tirades de cartes d'un tarot creat per al projecte. Exposo de formes diverses aquest altre especial de cinema quinquí des d'una mirada subjectiva que prentén escapar d'unes formes de representació i de transmissió capacitista i hegemònica. Es generen així altres possibilitats de llenguatges com a estratègia simbòlica, política i personal de substituir aquest cinema.

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



Un altre especial de

2018

Performance, instal·lació. Vídeo, cartes de tarot, karaoke, impressió digital, fotocòpia i materials diversos.

(Continúa el barullo)

2018

Les didascàlies són els subtítols que s'encarreguen de suplir tota la informació auditiva que no es correspon a la transcripció literal dels diàlegs verbals. Tradueixen el so que no sol ser vehiculador de la trama, quedant relegades a un espai residual, gairebé a mode de soroll de fons. (Que apareguin entre parèntesis reforça el seu caràcter secundari).

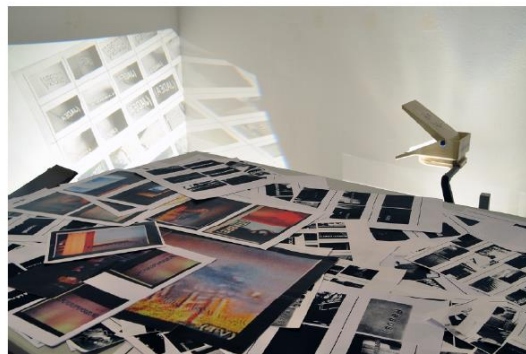
Amb les didascàlies el so es reincorpora com a imatge textual: el so esdevé imatge, generant un espai en el qual la comunicació sonora no es dóna de manera habitual.

En substituir qualsevol so per una didascàlia queda al descobert l'ampli marge de representació que construeix cadascuna d'elles. "(Panteixa)" Qui panteixa? Com és aquest panteix? És intens? És sexual? Denota cansament? S'evidencia d'aquesta manera la seva arbitrietat i la seva poca precisió a l'hora de transcriure un so, posant de manifest com qualsevol traducció des d'un context oient a un context no-oient implica necessàriament la seva fragmentació.

Com a persona sorda que es mou en un context audiocèntric adopto el posicionament polític de traslladar les didascàlies a un primer pla, experimentant amb una forma de comunicació purament visual. A través de la remescla d'imatge i text genero ficcions que es van articulant mitjançant aquesta singular perspectiva del so. Així, es didascàlies prenen protagonisme per si soles en ser projectades, sortint-se del seu habitual paper secundari, relegat a un mer soroll de fons.

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com



(Continúa el barullo)

2018

Fotocòpia, impressió digital, diapositives. Vídeo HD, color, sense so, 6' 23" en loop.

No te oí pero te leí los labios

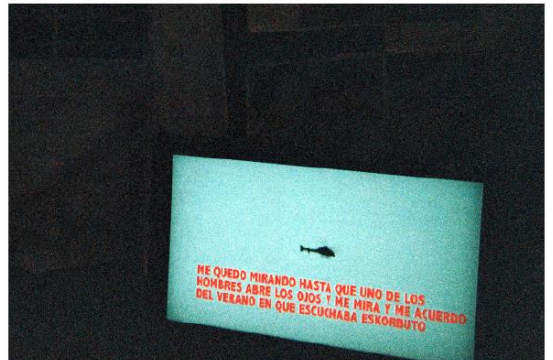
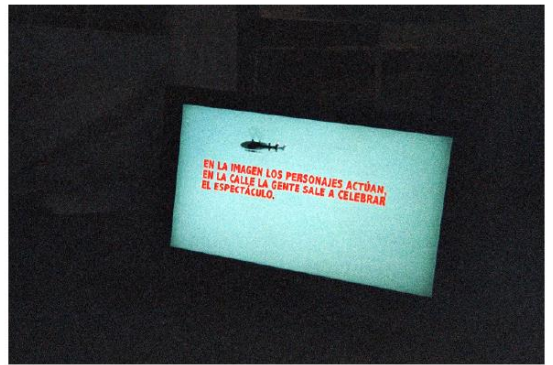
2017

'No te oí pero te leí los labios' és una peça que parteix d'un relat autobiogràfic escrit al setembre de 2017 a Barcelona. Tant el relat com la imatge de l'helicòpter es contextualitzen

en el marc polític del moment de producció de la peça.

Durante el mes de septiembre vuelvo a Barcelona. Tres hombres jóvenes en el suelo del aeropuerto tapados con tres banderas: la de Estados Unidos, la de España y la de Brasil. También había una rata en el suelo, muerta en un diminuto charco de sangre. Y pienso en Donald Trump, Mariano Rajoy, Michel Temer. Ojalá tuviera una cámara para poder hacer unas fotos y enseñarlas. Me quedo mirando hasta que uno de los hombres abre los ojos y me mira y me acuerdo del verano en que escuchaba Eskorbuto.

Todas las banderas tienen héroes, muertos y la paloma de la paz acabó en el puchero. El último discurso acabó en el insomnio y ahora todos duermen y duermen, duermen y duermen. El espectáculo en una secuencia de imágenes. En la imagen los personajes actúan, en la calle la gente sale a celebrar el espectáculo. Y luego, la democracia. No sé, yo lo veo trágico. No hemos dejado este mundo, dijo mientras se oía el terrible estruendo. No te oí, pero te leí los labios.



No te oí pero te leí los labios

2017

Vídeo HD, color, so, 01' 48"

Receta para un derrocamiento

En col·laboració amb Joan Pallé.

2017

Establint una analogia amb el mètode de cocció a foc lent, es reflexiona entorn la temporalitat i els mecanismes de consolidació i de destrucció d'un pensament contextualitzat

en la cultura de la velocitat i de la hiperproducció. Un vídeo projectat en una estructura de fusta mostra el primer pla d'un fogó de cuina encès, acompanyat d'uns subtítols que parlen de la necessitat d'anar processant una idea tan lentament com sigui possible, fins que aquesta arribi al màxim estat d'ebullició o d'agitació. Aquest vídeo principal s'exposa acompanyat d'altres vídeos en els quals apareix novament el foc, molt més intens. Aquests altres vídeos mostren contextos de revoltes socials en els quals el foc és l'element protagonista. Des de la ironia, 'Receta para un derrocamiento'

s'aproxima a la idea de lentitud com a eina de pensament crític, i la reivindica com la temporalitat dels processos subversius. Alhora, proposa una relació directa, simbòlica i aparentment paradoxal entre la velocitat del foc en contextos de revoltes socials i la recepta de cocció a foc lent. Es planteja una reacció com un gradual procés de subversió i s'assaja sobre com a poc a poc les idees poden anar cuinant-se fins a ser bastant fortes, arribant fins i tot incendiar-se.



Receta para un derrocamiento

En col·laboració amb Joan Pallé.

2017

Estructuras de aglomerado de distintas medidas.

Vídeo HD (10'05'') proyectado en loop en una estructura principal.

Listas de reproducciones de vídeos Youtube proyectados en estructuras distintas.

HAC VINENT (Barcelona, 1988)

Hac Vinent works with various formats, including video, photography, text, sculpture, performance, and installation. Disassociation, subtitles, noise, technological acceleration, prosthetics, errors, misunderstandings, policies of body control, identity alliances, and speculative spaces are designations that can serve to define her lines of artistic research. Their work, intersecting with the crip-queer discourse and antiableism, addresses the idea of human, posthuman, and infrahuman construction from their position as a disabled and deaf person, showing special interest in the production of new imaginaries that subvert the functional norms of bodies. Through their work, they explore the limits of the human and the physical and political consequences of this conception, starting from the premise that in a capacist society like the one we live in, the body assigned as disabled is not read as a complete human body.

With a degree in Applied Arts in Sculpture from the Escola Llotja and in Fine Arts from the Universitat de Barcelona, they are currently studying the Master's Degree in Cultural Studies and Visual Arts (feminist and queer perspectives) at the Miguel Hernández University. They have participated in national and international collective and individual exhibitions, in cities such as Barcelona, Madrid, Rotterdam, Kassel, Palma, Nancy, Montpellier and Mexico City. They have carried out artistic residencies at Fabra i Coats, Hangar, and La Escocesa (Barcelona), and have received several awards and grants, including the Sala de Arte Joven Award, the Guasch Coranty Grant, the Hangar Production Grant, the Güell Foundation Visual Arts Grant, the Baumannlab Production Grant, the ICUB Creation and Museums Grant, the Generation 2021 Award, the Research and Innovation in the Field of Visual Arts Grant from the Government of Catalonia, the Barcelona Awards 2020 Grant, and the Miquel Casablanças Award. Their work is in the collections of the Montemadrid Foundation, the Guasch Coranty Foundation, the Güell Foundation, San Andreu Contemporani, and MACBA.

HAC VINENT (Barcelona, 1988)

Hac Vinent treballa amb diferents formats que abasten el vídeo, la fotografia, el text, l'escultura, la performance o la instal·lació. Dissociació, subtítols, soroll, acceleració tecnològica, pròtesis, error, malentesos, polítiques de control dels cossos, aliances identitàries i espais especulatius són designacions que poden servir per a definir les seves línies de recerca artística. La seva obra, travessada pel discurs crip-queer i l'anticapacitisme, aborda la idea de la construcció humana, posthumana i infrahumana, mostrant especial interès per la producció de nous imaginaris que subverteixin les normatives funcionals dels cossos. A través del seu treball, indaga en els límits de l'humà i les conseqüències físiques i polítiques d'aquesta concepció, partint de la premissa que en una societat capacitista el cos assignat com a discapacitat no es llegeix com un cos humà complet.

Graduadi en Arts Aplicades a l'Escultura per l'Escola Llotja i en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, i compta amb el Màster Universitari en Estudis Culturals i Arts Visuals (perspectives feministes i cuir/queer) de la Universitat Miguel Hernández. Ha participat en exposicions col·lectives i individuals d'àmbit nacional i internacional, en ciutats com Barcelona, Madrid, Rotterdam, Kassel, Palma, Nancy, Montpellier o Ciutat de Mèxic. Ha realitzat residències artístiques a la Fabra i Coats, a Hangar i a La Escocesa (Barcelona) i ha rebut diversos premis i beques, entre les quals destaquen el premi Sala d'Art Jove, la beca Guasch Coranty, la beca de producció d'Hangar, la beca d'Arts Visuals de la Fundació Güell, la beca de producció de Baumannlab, la beca Creació i Museus de l'ICUB, el premi Generación 2021, la beca per a la Recerca i la Innovació en l'àmbit de les Arts Visuals de la Generalitat de Catalunya, la beca Premis Barcelona 2020 i el premi Miquel Casablanca. La seva obra està en les col·leccions de la Fundación Montemadrid, de la Fundació Guasch Coranty, de la Fundació Güell, de Sant Andreu Contemporani i del MACBA.

HAC VINENT (Barcelona, 1988)

Hac Vinent trabaja con diferentes formatos que abarcan el video, la fotografía, el texto, la escultura, la performance o la instalación. Disociación, subtítulos, ruido, aceleración tecnológica, prótesis, error, malentendidos, políticas de control de los cuerpos, alianzas identitarias y espacios especulativos son designaciones que pueden servir para definir sus líneas de investigación artística. Su obra, atravesada por el discurso crip-queer y el anticapacitismo, aborda la idea de la construcción humana, posthumana e infrahumana, mostrando especial interés por la producción de nuevos imaginarios que subviertan las normativas funcionales de los cuerpos. A través de su trabajo, indaga en los límites del humano y las consecuencias físicas y políticas de esta concepción, partiendo de la premisa que en una sociedad capacitista el cuerpo asignado como discapacitado no se lee como un cuerpo humano completo.

Graduado en Artes Aplicadas a la Escultura por la Escola Llotja y en Bellas Artes por la Universitat de Barcelona y cuenta con el Máster Universitario en Estudios Culturales y Artes Visuales (perspectivas feministas y cuir/queer) de la Universidad Miguel Hernández. Ha participado en exposiciones colectivas e individuales de ámbito nacional e internacional, en ciudades como Barcelona, Madrid, Róterdam, Kassel, Palma, Nancy, Montpellier o Ciudad de México. Ha realizado residencias artísticas en la Fabra y Coats, Hangar y La Escocesa (Barcelona) y ha recibido varios premios y becas, entre las cuales destacan el premio Sala de Art Jove, la beca Guasch Coranty, la beca de producción de Hangar, la beca de Artes Visuales de la Fundación Güell, la beca de producción de Baumannlab, la beca Creación y Museos del ICUB, el premio Generación 2021, la beca para la Investigación y la Innovación en el ámbito de las Artes Visuales de la Generalitat de Catalunya, la beca Premis Barcelona 2020 y el premio Miquel Casablanca. Su obra está en las colecciones de la Fundación Montemadrid, de la Fundación Guasch Coranty, de la Fundación Güell, de Sant Andreu Contemporani y del MACBA.

HAC VINENT (Barcelona, 1988)

EXPOSICIONES INDIVIDUALES / SOLO SHOWS

2023

Con Cuidado, ADN Galeria, Barcelona.

2021

Dispositivos para un escenario tullido, Palau Güell, Barcelona.

La prótesis que dirigió al órgano contra sí mismo, Nyamnyam, Mieres.

Visita interior, Capella de Sant Corneli, Cardedeu.

Una red inmensa, (en colaboración con Roger Serret Ricou y Natalia García, Homesession, Barcelona.

2020

Hard Persistence, Museu de la música (II Biennial del Pensament), Barcelona.

2018

Otro especial de kinkis, Espacio independiente El Cuarto del recreo, Barcelona.

EXPOSICIONES COLECTIVAS / GROUP SHOWS

2024

Solo si huele a tierra, La Panera, Lleida.

Un desordre distint, La Capella, Barcelona.

2023

Swab, ADN Galeria, Barcelona.

El rostro infinito, Roca Humbert, Festival Panoramic, Barcelona.

2022

Mujer y discapacidad, CentroCentro, Madrid.

Re-sentir tous les jours. Techniques de résistance, Openspace, Nancy.

De l'autisme a l'anime, Mèdol, Tarragona.

2021

CLUBS, Freedonia, Barcelona.

Descripción de un estado físico, Elba Benítez, Madrid.

I've got a suitcase of memories that I almost left behind, Joey Ramone, Rotterdam.

Ganarse el pan, Fabra i Coats, Barcelona.

Un món fràgil, Festival Embarrat, Tàrraga.

Generación 2021, La Casa Encendida, Madrid.

Swab Art Fair, Ephemeral program, Barcelona.

2020

Re-sentir tous les jours. Techniques de résistance, Mécènes du Sud, Montpellier.

Paratext 42, Hangar, Barcelona.

Swab Art Fair, Homesession stand, Barcelona.

2019

Panorama #3, Fran Reus, Palma.

La isla del Doctor Moreau, Storm and Drunk, Madrid.

Sun3 - V886 Centari, Haimney Gallery, LOOP Festival, Barcelona.

Hugs are underestimated, never undervalued, etHall, l'Hospitalet de Llobregat.

J.A.C.A Jornadas de arte y creatividad anarquistas, E.S.L.A. EKO, Madrid.

Let's art up the factory, Festival Embarrat, Tàrraga.

Despedida de la ballena del Prat, Hangar, Barcelona.

2018

Produir, produir, produi(t), Reial Cercle Artístic, LOOP Festival, Barcelona.

Transnational Translation, Saliva, Barcelona.

Sense títol, Universitat de Belles Arts, Barcelona.

The whole world is watching, Festival Panoràmic, Rocaumbert, Granollers.

No es lo que parece, Fabra i Coats, Barcelona.

Therapeia, Sala d'Art Jove, La Escocesa, Barcelona.

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com

2017

Selfcare is warfare, Ocaña - Sant Andreu Contemporani, Barcelona.
Gimmick I, Sant Andreu Contemporani, Barcelona.
Seismes, Fabra i Coats, Barcelona.
El àngel exterminador, Off Documenta 14, Karnak, Kassel.
Nocturnal Emissions, Hangar, Barcelona.
As slow as possible, Festival Embarrat, Tàrraga.
Colectiva, Universitat de Belles Arts, Barcelona.

2016

Nos deben una vida, Sala Usurpada, Barcelona.
Hacer sitio, Sala Usurpada, Barcelona.
Distribución perturbadora, Plaça Catalunya, Barcelona.
Trazar planes, L'Estruch, Fàbrica de Creació, Sabadell.

2015

Flash Sessions, Universitat de Belles Arts, Barcelona.
Encuentro de auto-producciones y memorias visuales, Espai NAG, Barcelona.

2014

Síntesis, Arts Santa Mònica, Barcelona.
El Pou, MUTUO Centro de Arte, Barcelona.

BECAS, PREMIOS Y RESIDENCIAS / GRANTS, AWARDS AND RESIDENCIES

2022

Beca para la investigación y la innovación en el ámbito de las artes, Generalitat de Catalunya.
Beca Projecte Empelt, MNAC – PAAC.
Residencia La Escocesa.

2021

Premi Miquel Casablanca, Sant Andreu Contemporani.
Beca Premis Barcelona 2020, Ajuntament de Barcelona – ICUB.

2020

Beca para la investigación y la innovación en el ámbito de las artes, Generalitat de Catalunya.
Premio Generación 2021, Fundación Montemadrid.
Beca La nit dels Museus, La Escocesa - Can Framis.
Beca Creació i Museus, ICUB. En colaboración con Hangar y el Museu de la Música.
Beca de producció, Baumannlab.
Residencia de dos años, La Escocesa.

2019

Beca de Artes Visuales, Fundació Güell en colaboración con Homesession.

2018

Beca de Creación, Guasch Coranty.
Beca de producció, Hangar.
Residencia de dos años, Hangar.

2017

Premio de Creación, Sala d'Art Jove.
Beca de producció y residencia en Fabra i Coats bajo la beca del Programa de Residencias para Artistas Visuales SAC-FiC.



c/ Mallorca, 205

08036 Barcelona

T. (+34) 93 451 0064

info@adngaleria.com

www.adngaleria.com

COLECCIONES PÚBLICAS / PUBLIC COLLECTIONS

MACBA. Depósito del Ayuntamiento de Barcelona.

Sant Andreu Contemporani. Depósito del Ayuntamiento de Barcelona.

Fundación Montemadrid.

Fundació Güell.

Fundació Guasch Coranty.

adngaleria

c/ Mallorca, 205
08036 Barcelona
T. (+34) 93 451 0064
info@adngaleria.com
www.adngaleria.com

Prensa / Press

Maria Rodríguez Soto, Victoria Szpunberg, Xavier Pla i Tarta Relena, premis Ciutat de Barcelona 2024

També han estat guardonats Teresa Helbig, Cristina Masanés, Jordi Colomer i la Coordinadora de Colles Geganteres de Barcelona, entre d'altres

Arts visuals

Jordi Colomer, per l'exposició *Façana, foto, festa, futur, fideus*, per "repensar les formes i els límits del fet expositiu, per entendre la festa i la cultura popular com a acte revolucionari i de resistència col·lectiva, i per una obra visionària que ja anticipava temes clau com el dret a l'habitatge i l'apropiació de l'espai públic".

El jurat fa una menció especial a Hac Vinent, per l'exposició *Accident*, per "la contundència estètica i discursiva, que situa les polítiques de l'anticapacitisme al centre del debat artístic i social".

Hac Vinent: «Els cossos disques tenen agència política»

Fins al 19 de gener podeu visitar a l'Espai 13 de la Fundació Miró l'exposició 'Accident' d'Hac Vinent.

Hac Vinent, abans coneguda com a Helena Vinent, és una artista, investigadora i activista que crea des del seu posicionament com a *disca* i sorda. Fins al diumenge 19 de gener presenta a l'Espai 13 de la **Fundació Miró** l'exposició *Accident*, que és la quarta i última del cicle [*Ens acompanyarem quan es faci fosc*](#), comissariat per **Irina Mutt** i centrat en la interdependència entre cossos, persones, vides. Com ha escrit [Marta Sesé](#) a Núvol, la seva pràctica artística, que sovint es proposa des de la instal·lació, abastant el vídeo, la fotografia, el text i l'escultura, ens apropa a discursos *crip-queer* a partir d'elements com els subtítols, el soroll, la pròtesi, l'error, el malentès, les polítiques de control del cos o les aliances identitàries. Hem quedat amb l'artista per visitar amb ella la mostra. La primera sorpresa que ens trobem en baixar les escales que porten a l'Espai 13 és que no podem accedir a l'exposició perquè la porta està tancada.

Per què has posat una barrera arquitectònica a la teva exposició?

Quan em van proposar de fer una exposició a Espai 13, em vaig adonar que s'hi arribava a través d'unes escales i això feia que determinats cossos no hi poguessin accedir.



exibart.es entrevista: Hac Vinent, artista anticapacitista, sondeando los límites de lo sensorial

20
DICIEMBRE 2024

ENTREVISTAS

de **Carolina Ciuti**

Tras su exposición individual 'Accidente' en el Espai 13 de la Fundació Joan Miró (Barcelona), conversamos con Hac Vinent sobre su práctica artística, donde lo corpóreo y lo virtual, lo sensual y lo placentero se entrelazan para cuestionar y subvertir los marcos normativos y capacitistas.



Retrato de Hac Vinent en el Espai 13 de la Fundació Joan Miró (Barcelona), 2024. Foto de Àngela Vinent.

Hac Vinent (Barcelona, 1988) antes conocida como Helena Vinent, desarrolla una práctica artística que

Helena Vinent sacseja l'ordre capacitista establert a 'Accident', a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró

L'artista proposa una experiència de tensió entre l'accessibilitat i el desig de gaudir, amb la qual provoca que l'accés als espais museístics passi per un pacte que transforma la manera com transitem per aquests entorns



Accident, de l'artista Helena Vinent, és la darrera exposició del cicle de l'Espai 13. **Cedida per Espai 13**

La **Fundació Joan Miró** presenta *Accident*, de l'artista Helena Vinent, la darrera exposició del cicle de **l'Espai 13**. Ens acompanyarem quan es fosc, a càrrec d'Irina Mutt. Es tracta d'una **proposta radical** que qüestiona les **normatives de l'accés i del plaer**, i fa una crida a altres formes de ser i d'habitar el món des d'una perspectiva *crip-queer*.

De invitar a artistas a un piso del Poble-Sec a abrir un gran espacio para experimentar con el arte: Homesession celebra sus 15 años de historia

En 2026 abrirán un nuevo espacio en la ciudad, pero, de momento, celebran el aniversario con una fiesta en la Sala Paralel 62



Anna Meléndez | Helena Vinent, Hay una red inmensa, un océano de posibilidades, 2021.

"Queríamos hacer un proyecto artístico diferente, pero no teníamos los medios para abrir una galería de arte comercial", explica Oliver Collet. Era 2007 cuando él y Jérôme Lefauve **convirtieron su piso en un centro de residencias de artistas** y exposiciones. Así nació **Homesession**. Compartiendo su casa con creadores de todo tipo, buscaban experimentar "desde el arte, y reflexionar sobre lo público y lo privado" y esto les llevó, en 2012, a abrir su espacio actual en el Poble-Sec.

Exposiciones

El rostro infinit

Exposición de **Juan Urríos, ORLAN, Helena Vinent** comisariada por **Mercè Alsina**

Espai d'Arts de Roca Umbert

Carrer d'Enric Prat de la Riba, 77, 08401, Granollers, Barcelona

Ver el plano de las localizaciones

Del 19 de octubre al 26 de noviembre



Helena Vinent

Helena Vinent trabaja con diferentes formatos que abarcan el video, la fotografía, el texto, la escultura, la performance o la instalación. Disociación, subtítulos, ruido, aceleración tecnológica, prótesis, error, malentendidos, políticas de control de los cuerpos, alianzas identitarias y espacios especulativos son designaciones que pueden servir para definir sus líneas de investigación artística. Su obra, atravesada por el discurso crip-queer y el anticapacitismo, aborda la idea de la construcción humana, posthumana e infrahumana, mostrando especial interés por la producción de nuevos imaginarios que subviertan las normativas funcionales de los cuerpos. A través de su trabajo, indaga en los límites del humano y las consecuencias físicas y políticas de esta concepción, partiendo de la premisa que en una sociedad capacitista el cuerpo asignado como discapacitado no se lee como un cuerpo humano completo.

Graduada en Artes Aplicadas a la Escultura por la Escola Llotja y en Bellas Artes por la Universitat de Barcelona, actualmente está cursando el Máster Universitario en Estudios Culturales y Artes Visuales (perspectivas feministas y queer) de la Universidad Miguel Hernández. Ha participado en exposiciones colectivas e individuales de ámbito nacional e internacional, en ciudades como Barcelona, Madrid, Róterdam, Kassel, Palma, Nancy, Montpellier o Ciudad de México. Ha realizado residencias artísticas en la Fabra y Coats, Hangar y La Escocesa (Barcelona) y ha recibido varios premios y becas, entre las cuales destacan el premio Sala de Art Jove, la beca Guasch Coranty, la beca de producción de Hangar, la beca de Artes Visuales de la Fundación Güell, la beca de producción de Baumannlab, la beca Creación y Museos del ICUB, el premio Generación 2021, la beca para la Investigación y la Innovación en el ámbito de las Artes Visuales de la Generalitat de Catalunya, la beca Premis Barcelona 2020 y el premio Miquel Casablancas. Su obra está en las colecciones de la Fundación Montemadrid, de la Fundación Guasch Coranty, de la Fundación Güell, de Sant Andreu Contemporani y del MACBA.



En aquest '**Plaça Tísner**' debatem sobre la nova Associació Drag, una iniciativa per fer pinya contra la precarietat del sector i per millorar les condicions laborals d'aquestes artistes. I ho fem amb l'artista drag Alex Marteen, la performer Santa Catalina, i la investigadora del transvestisme i col·laboradora del programa, Rubén Antón. A més, anem a la presentació de la fira d'art contemporani de Barcelona, el SWAB.

A la secció més literària del 'Plaça Tísner', l'escriptora Marta Carnicero ens parla de l'obra de la francesa Sophie

Swab 2023 – Con Cuidado

Plaça Tísner. Betevé. Min. 46.16. Helena Vinent

<https://beteve.cat/placa-tisner/num-161-associacio-drag-contra-precarietat/>